

*dosarul nr.2-13600/24
2-24116270-12-2-15102024*

HOTĂRÎRE
în numele Legii

14 aprilie 2025
Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța compusă din:
președintele ședinței, judecătorul
grefier

mun.Chișinău

Lupașcu Natalia
Bradiștean Daniela

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă la acțiunea depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

Argumentele și cerințele reclamantului

La 15 octombrie 2024, Ostalep Valeriu a depus cerere de chemare în judecată către AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral.

În susținerea acțiunii menționează că la 7 octombrie 2024, pe pagina www.Anticorupție.md, a fost publicat articolul intitulat „Armurierul Pro-Kremlin, propagandist al Kremlinului, Valeriu Ostalep, livrează arme instituțiilor de forță al Republicii Moldova”. Autori: Mădălin Necșuțu, Ilie Gulca.

De asemenea, pe rețeaua YouTube, pagina CIJM/anticorupție.md a fost publicat video, cu conținutul și textul similar de pe pagina www.anticorupție.md, însoțit de imagini video. La momentul înaintării cereri, video-ul a fost vizualizat de peste o mie de oameni.

Notează că în textul de pe site precum și în video, de către Autori, sunt făcute următoarele declarații:

*“Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep
Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de
forță ale RM
Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului
Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de
subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă
Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep*

Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM

Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat

În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari

În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului, Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță

În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești

Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene

După această discuție, Valeriu Ostalep a revenit și și-a schimbat poziția, el a precizat că este vorba de o firmă britanică prin intermediul căreia a achiziționat niște haine

Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se sculpă

Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep.”

Accentuează că toate aceste declarații sunt false și minciunoase, făcute cu scopul exclusiv de a-l defăima și aduce prejudiciu onoarei și reputației sale profesionale, precum și a membrilor familiei. Răspunsul CIJ, prin care ei solicită de probe, precum că nu ar fi comis ceea ce nu a comis, este o probă a scopului de a prejudicia onoarea și reputația sa profesională, precum și a membrilor familiei.

Reclamantul, combătând detaliat falsurile autorilor publicației CIJ, menționează următoarele.

Afirmă că Valeriu Ostalep nu este propagandist și își expune public propriile păreri. Asta se întâmplă de peste 15 ani, pozițiile sale sunt constante, coerente, logice și bazate exclusiv pe legislația RM și percepția sa individuală a realităților. Libertatea gândirii și dreptul său la opinie este garantată de Constituția RM. Interpretarea arbitrară și manipulative a opiniilor sale de către alte persoane nu poate fi considerată fapt, iar deoarece ele sunt minciunoase, sunt și calomnii. Afirmatia că Valeriu Ostalep este propagandist al Kremlinului, este un fals, micuună, lipsită de substrat factologic și probe, și lezează demnitatea acestuia, dreptul la opinie și reputația profesională.

Valeriu Ostalep, nu livrează arme nimănui, nu a livrat niciodată în particular și nici instituțiilor de forță. Această afirmație a autorilor este minciunoasă. Incompetența autorilor se agravează prin faptul că, neavind cunoștințe elementare în aceste procese, ei se aventurează în manipulații ilegale, deoarece acuză concomitent persoana fizică Valeriu Ostalep dar și structurile de forță de infracțiuni inexistente, din moment ce persoana fizică apriori nu poate livra arme instituțiilor de forță. Chiar dacă, prin absurditate manipulativă, autorii încearcă să creeze un fals de egalitate între activitatea companiei și persoana fizică Valeriu Ostalep, și în acest caz afirmația că Ostalep Valeriu ar avea vreo legătură cu vreo livrare de arme către structuri de stat este un fals și micuună. Are atribuție la o singură companie din 2023, perioadă în care, pînă în prezent, compania nu a livrat nici o armă nici unei structuri de stat. Respectiv, chiar și în condițiile acestui absurd, autorii au comis intenționat un fals, dezinformare și micuună.

Accentuează că nu diseminează în general și nici constant dezinformări ale Kremlinului. Această afirmație ale autorilor, este un fals, minciună, și lezează demnitatea sa și reputația profesională.

Nu este un propagator al narațiunilor Pro Kremlin și nu există așa noțiune juridică, aceasta fiind un fals și minciună. Acest tip de fraze speculative, utilizate de autorii articolului, nu au nici o valoare logică sau juridică, și sunt tentative de a denigra o persoană și a trezi ură în societate.

Indică că nu conduce nici o companie, cu atât mai mult un grup de companii specializate în vânzarea armelor și munițiilor pentru instituțiile de forță ale RM. Nu prestează servicii de pază, declarația din articol este un fals și dezinformare.

Nu a participat la nici o emisiune începând cu luna mai, adică 4 luni, în urmă. Afirmația că participă la emisiuni în contextul alegerilor prezidențiale și referendum este un fals și minciună. Declarația că este purtător de mesaje ale Kremlinului, este o manipulare și un fals.

Afirmația că este jucător activ al scenei politice moldovenești este un fals și minciună. Nu s-a afirmat niciodată în calitate de comentator al vieții politice cu accente și viziuni anti europene, aceste declarații sunt false și mincinoase.

Declarația că a revenit cu poziția schimbată și a afirmat că a procurat haine este un fals și minciună. Nu s-a descuplat de nimic, deoarece nu poartă nici o vină și nu este acuzat de nimic. Afirmația autorilor este o interpretare mincinoasă cu scopul de a-l defăima.

SIS nu a putut informa oficial autorii că „SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep”, asta ar însemna că a fost divulgat secretul de stat, deoarece astfel de acțiuni presupun măsuri speciale de investigații, care sunt secrete.

Consideră că autorii au lansat încă un fals și minciună cu scopul defăimării acestuia. Toate aceste declarații ale autorilor sunt minciunoase, cu scopul defăimării reclamantului.

Se menționează că reclamantul Ostalep Valeriu nu are calitatea de persoană publică ce activează în structurile statale ale Republicii Moldova, și nici în ultimii 15 ani nu a avut un asemenea statut.

Reieșind din faptul că reclamantul Ostalep Valeriu nu a deținut și nu deține funcții publice sau politice în stat, orice critică adusă activității extra statale ale acestuia cade sub incidența dreptului la respectarea vieții private garantat de art.8 al Convenției CtEDO. Astfel, una din limitările art. 10 al Convenției CtEDO este dreptul la respectarea vieții private garantat de art.8 al Convenției CtEDO.

Afirmă că tentativele de a-l introduce în categoria persoanelor publice le respinge categoric, deoarece răspunsurile pe care le oferă din când în când ziariștilor pe diverse teme, nicicum nu duc la includerea acestuia în categoria persoanelor publice.

În drept acțiunea se întemeiază pe prevederile art.art. 3,7 alin.(l) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010; art. art.2036 alin.(l), 2037 Cod civil; art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Totodată, reclamantul a invocat următoarea jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului: Axel Springer AG împotriva Germaniei (MC), pct. 83; Chauvy și alții împotriva Franței, pct. 70; Pfeifer împotriva Austriei, pct. 35; Petrina împotriva României, pct. 28; Polanco Torres și Movilla Polanco împotriva Spaniei, pct. 40; Medzlis Islamske Zajednice Brcko și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei (MC), pct. 76; Denisov împotriva Ucrainei (MC), pct. 112; Putistin împotriva Ucrainei, pct. 40; Jishkariani împotriva Georgiei,

pct. 41; Haldimann și alții împotriva Elveției, pct. 52; Bremner împotriva Turciei, pct. 72 și 84; Jishkariani împotriva Georgiei; Egill Einarsson împotriva Islandei (nr. 2), Tamiz împotriva Regatului Unit; Pihl împotriva Suediei (dec.), pct. 28.

Solicită reclamantul:

1. constatarea ca fiind defăimătoare și minciunoasă a informației care vizează reclamantul Ostalep Valeriu, răspândite la 7 octombrie 2024, pe pagina www.Anticoruptie.md, în articolul intitulat „Armurierul Pro-Kremlin, propagandist al Kremlinului, Valeriu Ostalep, livrează arme instituțiilor de forță al Republicii Moldova”, de către autorii: Mădălin Necșușu, Ilie Gulca, precum și pe rețeaua YouTube, pagina CIJM/anticoruptie.md, prin publicarea video, cu conținutul și textul similar de pe pagina www.anticoruptie.md, însoțit de imagini video, în special a constata drept defăimătoare și minciunoase următoarele declarații din articol și video:

“Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep

Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM

Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului

Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă

Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep

Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM

Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat

În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari

În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului, Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță

În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești

Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene

După această discuție, Valeriu Ostalep a revenit și și-a schimbat poziția, el a precizat că este vorba de o firmă britanică prin intermediul căreia a achiziționat niște haine

Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se desculpă

Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep.”

2. obligarea pârâtului Centrul Investigații Jurnalistice de a cere scuze față de reclamantul Ostalep Valeriu și de a dezminți informațiile defăimătoare răspândite prin articolul de pe site-ul www.anticoruptie.md și canalul Youtube, pagina CIJM/anticoruptie pe care o gestionează;

3. Obligarea pârâtului de a modifica articolul și video indicat în prezenta cerere, radiind declarațiile defăimătoare și minciunoase, indicate în p 2 al solicitărilor din această Cerere;

4. Obligarea pârâtului Centrul Investigații Jurnalistice de a dezminți informațiile defăimătoare și minciunoase, în cadrul unui articol separat pe site-ul www.anticoruptie.md, precum și video, pe canalul Youtube, pe care îl gestionează;

5. Obligarea pârâtului să nu șteargă articolul și video cu dezmințirea, de pe site ul care îl gestionează, atât timp cât va fi public video rectificat la acest subiect;

6. Încasarea din contul pârâtului Centrul Investigații Jurnalistice în beneficiul reclamantului Ostalep Valeriu a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei;

7. încasarea cheltuielilor de judecată.

Poziția pârâtului

Pârâtul, AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova, la 29 ianuarie 2025, a depus referință solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea poziției a menționat că este falsă afirmația reclamantului precum că acesta nu este o persoană publică pe motiv că nu ar ocupa în ultimii 15 ani funcții publice.

Potrivit noțiunilor prevăzute la art. 1 din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, persoană publică - este persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public.

O simplă căutare pe Google demonstrează cert că acesta participă cu regularitate la diferite tipuri de emisiuni cu caracter politic, social și de alt gen, prin care se expune asupra felului în care este exercitată puterea publică, inclusiv pe aspecte de relații externe, fapt care determină calitatea acestuia de persoană publică.

Accentuează că este declarativă, neîntemeiată și vădit indezirabilă afirmația precum că informațiile listate în cererea de chemare în judecată ar fi false și mincinoase, deoarece contrar art. 18 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 64.2010, reclamantul nu prezintă nici o probă concludentă și pertinentă care ar demonstra pretențiile debitate precum că informațiile expuse sunt false. A se menționa că investigația jurnalistică s-a bazat pe un substrat factologic suficient pentru a consemna informațiile reclamate, după cum urmează.

Cele prevăzute de art. 2 din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare:

defăimare - răspîndire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei;

fapt - eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită;

judecată de valoare - opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit;

judecată de valoare fără substrat factologic suficient- judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate;

interes public- interes al societății (și nu simpla curiozitate a indivizilor) față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei;

persoană publică - persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public;

mass-media - mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum și jurnalistul;

investigare jurnalistică - cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material jurnalistic;

rectificare - corectare benevolă, din proprie inițiativă sau la cerere, a faptelor care au fost prezentate greșit;

dezmințire - infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității;

scuze- declarație prin care persoana își exprimă regretul pentru injurie sau pentru informații despre viața privată și de familie;

Cele ce sunt definite de Dicționarul explicativ al limbii române:

DISCULPĂ, disculp, vb. I. Tranz. și refl. (Livr.) A (se) dezvinovăți. Tranz. A recunoaște că un acuzat nu este vinovat (și a-l scoate din cauză). - Din fr. disculper.

FALS. -Ă, (I) falși, -se. adj., (II) falsuri, s. n. I. Adj. 1. Care este contrar adevărului: mincinos, neîntemeiat: care are numai aparența adevărului, autenticității; imitat, artificial. 0 (Anat.) Coastă falsă = fiecare dintre cartilajele situate dedesubtul sternului, care realizează articularea pe stern a trei perechi de coaste. Ușă (sau fereastră) falsă - ușă (sau fereastră) aparentă, care nu poate fi folosită, făcută numai pentru simetria cu ansamblul. 2. Despre oameni și manifestările lor) Prefăcut, fățarnic, ipocrit. 3. (Muz.; despre sunete, voce ele.) Care sună contrar legilor armoniei; distonant. 0 (Adverbial) Cântă fals. II. S. n. (Jur.) Infracțiune săvârșită prin alterarea adevărului într-un act scris, prin adaosuri sau ștersături făcute cu rea-credință, prin imitarea semnăturii, denaturarea conținutului, substituie de persoane ele. Expr. A se înscrie în fals = a ataca un act în fala justiției ca neautentic, contrafăcut; a contesta formal valabilitatea unei declarații. [Var.: (I) falș, -ă adj.] - Din lat. falsus, it. falso.

PROPAGANDIST, -Ă, propagandiști, -sie, s. m. și f. 1. Persoană care face propagandă; propagator. 2. (ieșit din uz) Activist de partid care conducea un cerc de învățământ politic. - Din fr. propagandiste, (2) din rus. propagandist.

PROPAGATOR, -O ARE, propagatori, -oare, s. m. și f., adj. 1. S. m. și f. Persoană care propagă idei, doctrine etc., care face propagandă, propagandist. 2. Adj. Care se propagă. - Din fr. propageur, lat. propagator, -oris.

Invocă prevederile art. 5² din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, conform cărora beneficiarul efectiv este orice persoană fizică ce deține sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o activitate sau o tranzacție.

Noțiunea de *beneficiar efectiv* include cel puțin:

1) în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (comercial):

a) persoana fizică/persoanele fizice care dețin/dețin sau controlează în ultimă instanță o persoană juridică, alta decât o societate cotate pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu standardele internaționale echiva lente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate, prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din numărul de acțiuni ori din drepturile de vot sau prin participația în capitalul social al persoanei juridice respective, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace. Deținerea de către o persoană fizică a 25% plus o acțiune sau participarea acesteia în capitalul social al unei persoane juridice cu peste 25% este un criteriu al exercitării directe a dreptului de proprietate. Deținerea a 25% plus o acțiune de către o altă persoană juridică care se află sub controlul unei persoane fizice sau de către mai multe persoane juridice care se află sub controlul aceleiași persoane fizice sau participarea acesteia/acestora în capitalul social al unei persoane juridice cu peste 25% este un criteriu al exercitării indirecte a dreptului de proprietate;

b) persoana fizică care ocupă funcția de administrator al clientului

Menționează că având în vedere faptul că narațiunile pe care le expune public și care au fost specificate în investigație prin expunerea secvențelor video, în mod uluitor coincid cu cele reflectate de reprezentanții Federației Ruse, permite părâtului în mod ferm să afirme că acesta este un propagandist care reflectă aceleași idei.

Subliniază că este falsă afirmația lui Valeriu Ostalep precum că nu ar avea nici o legătură cu firmele care au vândut arme către unele instituții ale statului, deoarece Valeriu Ostalep, din biroul unei dintre aceste companii a oferit interviu cu privire la activitatea acestei companii, operând cu informații și argumente despre activitatea acesteia.

În sensul definițiilor prevăzute de Legea nr. 308/2017, Valeriu Ostalep ar fi unul dintre beneficiarii efectivi ale activității companiei care a vândut arme către unele instituții ale statului.

Mai mult, chiar dacă formal Valeriu Ostalep încearcă să se decupleze de activitatea companiei condus de fratele său, tot Valeriu Ostalep în cadrul interviului a declarat informații și aprecieri în numele acestei companii furnizând detalii pe care în mod normal o persoană care nu are de afaceri cu activitatea acesteia nu ar avea de unde să le cunoască. Mai mult ca atât, în interviul realizat în format video dar și în format audio ulterior, Valeriu Ostalep se expune la plural în cazul activității acestor 2 companii ca fiind „companiile noastre”.

Notează că o plângere cu conținut similar obiectului cererii de chemare în judecată a fost depusă de Valeriu Ostalep către Consiliul de Presă, prin care a fost deplânsă investigația jurnalistică, în rezultat, Consiliul de Presă a respins plângerea.

Consideră că celelalte afirmații ale reclamantului pe care le reclamă prin simpla negație, nu pot fi luate în calcul, or, în susținerea acestui fapt Valeriu Ostalep nu aduce nici o probă pertinentă și concludentă, ceea ce este de neînțeles, atât timp cât investigația jurnalistică a fost susținută de mai multe pasaje video extrase din interviurile acordate de acesta, unde în mod cert și răspicat se distinge atât narativele promovate cât și substratul factologic explicit al calificativelor atribuite acestuia.

Scopul investigației jurnalistice a avut sarcina de a scoate în evidență calitatea de persoană publică a acestuia manifestată prin participarea activă în emisiuni televizate, narativul promovat care izbitor de mult se aseamănă cu cel promovat de propaganda rusă;

implicarea vădită a lui Valeriu Ostalep în conducerea și/sau activitatea acestor 2 companii, care au vândut arme către instituțiile de forță ale statului, despre care acesta oferea detalii cu lux de amănunte ceea ce se desprinde cert din interviul video și audio realizat cu acesta; faptul că acțiunile acestui sunt analizate de SIS, în acest sens în mod corespunzător fiind aplicate prevederile art. 13 din Legea nr. 64/2010.

Poziția participanților în cadrul ședinței de judecată

În ședința de judecată reclamantul Ostalep Valeriu a susținut cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în acțiune.

În ședința de judecată reprezentantul AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova, Bozianu Sergiu a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată pe motivele expuse în referință.

Aprecierii instanței

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei și înscrisurile probatorii administrate la dosar, verificând argumentele expuse în acțiune, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multă aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Astfel, circumstanțele factice ce au importanță pentru soluționarea cauzei și asupra cărora nu a obiectat nici una din părțile litigante, se rezumă la faptul că AO Centrul de Investigatii Jurnalistice este o organizație neguvernamentală, creată în anul 2003, activitatea fiind axată pe jurnalismul de investigație, fiind cunoscută publicului larg pentru investigații care vizează corupția în instituții publice, averile nedeclarate ale funcționarilor, licitații truate și scheme de fraudă, materialele fiind publicate pe platforma proprie: anticoruptie.md.

La 7 octombrie 2024, pe pagina oficială a pâratei - www.anticoruptie.md, în rubrica Investigatii, a fost publicată articolul intitulat „*Armurierul Pro-Kremlin. Propagandist al Kremlinului, Valeriu Ostalep, livrează arme instituțiilor de forță al Republicii Moldova*” (<https://anticoruptie.md/ro/investigatii/economic/armurierul-pro-kremlin>), autorii fiind jurnaliștii Mădălin Necșuțu, Ilie Gulca.

Reclamantul pretinde că publicația prezentată publicului larg, conține mai multe declarații mincinoase și calomnii, care îi lezează onoarea și demnitatea, fiind făcute cu scopul exclusiv de a-l defăima și aduce prejudiciu onoarei și reputației sale profesionale, precum și a membrilor familiei.

În special, reclamantul a evidențiat următoarele declarații:

"Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM"

"Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului"

"Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă"

"Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep"

"Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM"

"Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat"

"În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari"

"În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului, Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță"

"În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești"

"Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene"

"După această discuție, Valeriu Ostalep a revenit și și-a schimbat poziția, el a precizat că este vorba de o firmă britanică prin intermediul căreia a achiziționat niște haine"

"Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se desculpă"

"Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep".

Considerând că prin aceste declarații i-a fost lezată onoarea și demnitatea, pe 07 octombrie 2024, reclamantul a expediat pârâtei cerere prealabilă prin care și-a exprimat poziția referitor la declarațiile pretins false și defăimătoare care îl vizează și a solicitat dezmințirea acestora, exprimarea scuzelor de rigoare pentru răspândirea unor asemenea informații, precum și prejudiciul moral cauzat în sumă de 50 000 lei (f.d.15-18).

Prin răspunsul său, pârâtul Centrul de Investigații Jurnalistice a respins solicitările reclamantului Ostalep Valeriu, considerându-le neîntemeiate (f.d.30-38).

Prin urmare, obiectul litigiului dedus judecării îl constituie pretențiile reclamantului Ostalep Valeriu privind dezmințirea informațiilor pe care le consideră defăimătoare și repararea prejudiciului moral pretins a fi cauzat prin răspândirea acestora de către pârâtul Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova.

În temeiul art. 32 alin. (1), (2) din Constituția RM, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Art.21 din Codul civil stipulează că drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale sunt apărute în cazurile și în modul prevăzut de prezentul cod și de alte legi, în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat și din caracterul consecințelor acestei încălcări.

Art. 43 alin.(1), (2) din Codul civil reglementează că, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, a onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sunt insesizabile și inalienabile.

Conform art.3 alin.(1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Totodată, articolul 4 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, prevede că statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspândească informații de interes public decât în condițiile legii. Mass-media

are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public.

În conformitate cu art.7 alin. (1) și (2) al Legii menționate, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația este falsă, defăimătoare și dacă permite identificarea persoanei vizate de informație.

Instanța de judecată precizează că legiuitorul național a stabilit cu valoare de principiu că orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobîndită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate. Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

La acest subiect, instanța reține și faptul că persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

Reglementările similare sunt prevăzute și la art.24 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 în conformitate cu care, sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspîndit informația, îl vizează și este defăimătoare, informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă, sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

Din ansamblul reglementărilor privind dreptul la liberă exprimare, rezultă că acesta nu este unul absolut, ci poate fi supus limitărilor, restrîngerilor, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva anumitor valori pe care statul le poate apăra în mod legitim sau chiar împotriva democrației însăși.

Astfel, libertatea de exprimare, ca drept esențial într-o societate democratică, nu poate fi exercitată dincolo de orice limite. Ca orice altă libertate socială, ea presupune luarea în considerare a unor interese de ordin general, cum sunt siguranța națională, integritatea teritorială a statelor contractante, siguranța publică, apărarea acesteia și prevenirea săvârșirii unor infracțiuni, protecția sănătății și a moralei publice, garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare, precum și a unor interese de ordin personal, anume reputația și drepturile ce aparțin altor persoane, împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale.

Aceste limitări se concretizează în posibilitatea existenței unor ingerințe ale autorităților statale în exercițiul dreptului la libertatea de exprimare, spre a se realiza scopurile enunțate de art.10 paragraful 2 din Convenție. Curtea europeană a subliniat în repetate rânduri că restricțiile la libertatea de exprimare, oricare ar fi contextul în discuție, nu

sunt compatibile cu dispozițiile art.10 paragraful 2 decât dacă îndeplinesc condițiile pe care textul le impune în privința lor.

Din interpretarea dispozițiilor normei convenționale evocate, rezultă că exercițiul libertății de exprimare presupune „îndatoriri și responsabilități” și el poate fi supus unor „formalități, condiții, restricții sau sancțiuni”, ceea ce semnifică recunoașterea posibilității pentru stat de a exercita anumite ingerințe în exercițiul acestei libertăți fundamentale.

Cu toate acestea, restricțiile statale trebuie să îndeplinească anumite condiții, respectiv să fie prevăzute de lege, lege care trebuie să întrunească cerințele previzibilității și accesibilității, să urmărească un scop legitim și să fie necesare într-o societate democratică. Nu în ultimul rând, pentru a exista un echilibru între scopul vizat și mijloacele folosite, între interesul general și protejarea dreptului individual, acestor condiții li s-a adăugat și cerința proporționalității.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat, cu valoare de principiu, că orice persoană fizică, care exercită libertatea sa de expresie, își asumă „îndatoriri și responsabilități”, a căror întindere depinde de situația concretă, particulară în discuție și de procedeul tehnic utilizat.

În ceea ce privește dreptul la viața privată, Curtea Europeană a decis, în jurisprudența sa constantă, că noțiunea de viață privată cuprinde elemente care se raportează la identitatea unei persoane, cum ar fi numele său, personalitatea, integritatea sa fizică și morală, garanția oferită de art.8 din Convenție fiind destinată, în principal, să asigure dezvoltarea, fără ingerințe exterioare, a personalității fiecărui individ în relațiile cu semenii. Așadar, există o zonă de interacțiune între individ și terți care, chiar și într-un context public, aparține „vieții private” .

Dreptul la protecția reputației este un drept protejat de art. 8 din Convenție ca parte a dreptului la respectarea vieții private. Pentru ca art. 8 să fie aplicabil, atacul asupra reputației unei persoane trebuie să atingă un anumit nivel de gravitate și să aducă atingere exercitării de către o persoană a dreptului la respectarea vieții sale private. Această cerință se referă atât la reputația socială, cât și la cea profesională. Trebuie să existe, de asemenea, o legătură suficientă între reclamant și pretinsa atingere adusă asupra reputației (Putistin împotriva Ucrainei, pct. 40). În cauzele care privesc acuzații de comportament infracțional, Curtea a luat în considerare, de asemenea, faptul că, în temeiul art. 6 § 2 din Convenție, persoanele particulare beneficiază prezumția de nevinovăție până la dovedirea vinovăției (Jishkariani împotriva Georgiei, pct. 41).

În cauza *Petrina contra României*, Curtea a arătat că trebuie găsit un echilibru între libertatea de exprimare și dreptul la viața privată, care cade sub incidența art.8, echilibru care impune tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de comiterea afirmațiilor denigratoare, dacă afirmațiile reprezintă situații factuale, lipsite de suport probatoriu, efectuate în cadrul unei adevărate campanii de denigrare și reiterate în public, prin mijloace de comunicare prin presă și mass media cu rea-credință.

În consecință, elementele esențiale care trebuie luate în considerare în aprecierea respectării limitelor libertății de exprimare, din perspectiva jurisprudenței CEDO sunt: calitatea și funcția persoanei criticate, forma/stilul și contextul mesajului critic, contextul în care este redactat articolul, interesul public pentru tema dezbătută (cauza *Bugan c. României*), conceptele de judecată de valoare și situațiile faptice și raportul dintre ele, doza de exagerare a limbajului folosit.

Instanța subliniază că prevederile legale citate supra trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, pentru că libertatea de exprimare este garantată și de art.10 din Convenția Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăți, cu condiția să respecte cerințele prevăzute de Convenție pentru valabilitatea lor. Astfel, s-a prevăzut că „exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora(...).

În această ordine de idei, la caz, prezintă relevanță și prevederile art.2 din nr. 64 din 23 aprilie 2010, care stabilește că judecată de valoare constituie opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit, iar judecată de valoare fără substrat factologic suficient constituie judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate.

Potrivit art.7 din Legea nominalizată, (1) Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.(2) Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

Totodată, alin.(4) aceiași norme legale, persoana lezată prin răspîndirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător.

Instanța ține să evidențieze că art. 2 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, definește noțiunea de *persoană publică* ca persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public.

La caz, se reține că persoanele "publice" trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decât persoanele obișnuite și gradul accesibil de cercetare mai atentă urmează să fie cu atât mai mare cu cît figura publică în cauză și informația ce se dezvăluie sunt mai importante.

Astfel, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că reclamantul, fost viceministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene a Republicii Moldova în perioada 15 iulie 2005- 6 noiembrie 2009, în prezent participă în calitate de invitat la diverse emisiuni / dezbateri televizate, exprimându-și opinia asupra situației politice, economice în Republicii Moldova.

Totodată, materialele cauzei atestă că reclamantul participă și la diverse întâlniri cu lideri de opinie cît și politicieni. În același timp, reclamantul a confirmat că atât la momentul efectuării investigației jurnalistice cît și la momentul examinării cauzei este asociatul cu cota de 50 % din capitalul social al S.R.L. "Sniper Elite", avînd ca domeniul de activitate importul și (sau) exportul, reexportul, comercializarea armelor și munițiilor cu destinație civilă și repararea armelor cu destinație civilă, dar și alte activități.

Odată ce reclamantul a confirmat că este invitat și participă regulat la emisiuni la diverse posturi TV dar și podcast-uri transmise pe diferite platforme în rețea Internet, unde este prezentat ca înalt demnitar de stat în demisie, expert în securitate și analist politic,

respectiv se expune în mod voluntar unui grad sporit de interes public, circumstanțe care plasează inevitabil persoana sub accepțiunea de "publică", instanța va aprecia critic argumentul reclamantului precum că este un simplu cetățean sau un om de afaceri.

Conform jurisprudenței constante a CtEDO, persoanele care aleg să joace un rol în dezbaterile publice trebuie să manifeste un grad mai mare de toleranță față de criticile care le sunt adresate, chiar și atunci când acestea pot părea dure sau exagerate.

Suplimentar, libertatea de exprimare constituie unul dintre pilonii principali ai unei societăți democratice, iar excepțiile care permit restricționarea dreptului la libertatea de exprimare, inclusiv a ideilor și informațiilor care offensează, deranjează sau șochează, trebuie interpretate restrictiv, pe când necesitatea limitării trebuie probată în mod convingător. Deși nu trebuie să depășească limitele stabilite prin art. 10 § 2, este de datoria presei de a comunica informații și idei de interes public, iar publicul are dreptul să le recepționeze. În caz contrar, presa nu și-ar putea manifesta rolul său vital de „câine de pază” (*cauza Sunday Times v. Regatul Unit (nr.2)*).

Din acest motiv, libertatea de exprimare a mass-media se bucură de garanții suplimentare prevăzute de art. 11, alin. (3), art. 13 alin. (1), art. 28 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Potrivit cadrului legal, în special exprimat la art.25 al Legii, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în favoarea acordării statutului de judecată de valoare. În cazul existenței unor dubii rezonabile cu privire la caracterul defăimător al informației, situația se va interpreta împotriva restricționării libertății de exprimare.

Astfel, scopul investigației jurnalistice fiind de a scoate în evidență afacerile persoanei publice Valeriu Ostalep, ex-demnitar, cât și viziunile promovate de acesta în sfera politică.

În continuare, e de reținut că expresiile utilizate în articolul publicat cum ar fi "Propagandist al Kremlinului", "Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului", "Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă", "Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep", "Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene", "În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari", "În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului", "În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești" reprezintă judecată de valoare în sensul art.2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Or însuși noțiunea de Propaganda potrivit Dicționarului explicativ al limbii române înseamnă o acțiune desfășurată sistematic în vederea răspândirii unei doctrine politice, religioase etc., a unor teorii, opinii, pentru a le face cunoscute și acceptate, pentru a câștiga adepți.

Ține de evidențiat că în cadrul convorbirii cu jurnalistul de investigație, nemijlocit reclamantul a dat o conotație pozitivă la argumentul jurnalistului precum că reclamantul Valeriu Ostalep este o persoană foarte activă, cunoscută, un bun comentator politic (00.49.50) prin urmare este de neînțeles poziția reclamantului cu privire la faptul că expresia utilizată "Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești", "Ostalep s-

a afirmat în calitate de comentator al vieții politice" reprezintă o ofensă la adresa reclamantului.

În această ordine de idei, instanța va respinge alegațiile reclamantului precum că declarațiile enunțate au urmărit un scop de defăimare. Mai mult, ține de evidențiat că însăși reclamantul a recunoscut că își expune anumite viziuni în cadrul discursurilor/interviurilor ce ține de politica externă/internă a statului, evenimentele importante ce au loc în țară (sociale, economice, politice) și care pot să contravină sau să coincidă cu viziunea altor experți/lideri de opinie sau demnitari, inclusiv internaționali.

La fel, în cazul expunerii utilizate în investigație "Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se desculpă" instanța reiterează că chiar dacă în opinia reclamantului sintagma "se desculpă" pare dură și pentru cititor are o conotație negativă or reflectă ideea că reclamantul se dezvinovățește, totuși ținând cont de discuțiile purtate cu jurnalistul de investigație și anume schimbarea poziției pe marginea unei întrebări acordate, instanța conchide că limbajul utilizat nu depășește limitele admisibile conform criteriilor descrise supra prin prisma cadrului legal național și jurisprudenței CEDO.

Cît vizează declarațiile expuse în publicație cu privire la afacerile reclamantului, ține de evidențiat următoarele.

După cum s-a remarcat supra, reclamantul cauzei este asociatul cu cota de 50 % din capitalul social al S.R.L. "Sniper Elite", avînd ca domeniul de activitate importul și (sau) exportul, reexportul, comercializarea armelor și munițiilor cu destinație civilă și repararea armelor cu destinație civilă, dar și alte activități. Totodată, administratorul companiei nominalizate este fratele reclamantului.

Audiind înregistrările audio discuției reclamantului cu jurnalistul de investigație din cadrul AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova, se desprinde cert că la întrebările acordate de jurnalist în cadrul efectuării investigației, reclamantul a descris activitatea și unele detalii ce țin de administrarea afacerii nu doar în compania S.R.L. "Sniper Elite", dar și "Combat -Service" S.R.L. administrator al căroră este Ion Ostalep, iar maniera expunerii reclamantului și informația acordată inspiră ca ultimul cunoaște detalii care pot fi cunoscute doar persoanei activ antrenate în activitatea companiilor, inclusiv utilizând sintagma „companiile noastre”.

După cum a fost reflectat în investigație și confirmat de reclamant, "Combat- Service" S.R.L. este o companie specializată în activitatea particulară de detectiv sau de pază. Deși reclamantul subliniază că nu are calitatea de administrator sau asociat al companiei "Combat Service" S.R.L., în cadrul discuțiilor acesta a răspuns confirmativ la întrebarea jurnalistului cu privire la faptul dacă participă la managementul companiei "Combat Service" S.R.L., (00.51.00 din înregistrare), cu mențiunea că *oficial nu am nici o atribuție la această companie, oficial*".

În acest sens, odată ce în urma declarațiilor acordate și reflectate în publicație : „Noi nu facem nicio favoare vreunei structuri de stat. Când cineva ne spune să participăm la o licitație, noi nu suntem interesați. Întotdeauna, le spunem să cumpere ceea ce avem în vitrina”, „De exemplu, [vindem - n.r.] Ministerului de Interne, Vămii, Poliției de Frontieră, [Brigăzii - n.r.] Fulger și tuturor structurilor de stat. În ultimii doi ani, toate aceste structuri au procurat ceva de la mine”, nu de la mine personal, dar ca coproprietar vorbind (00.26.55 din înregistrare), instanța consideră că declarațiile "Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM", "Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii

specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM", "Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat", "Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță" au fost bazate pe substrat factologic suficient.

Instanța remarcă natura generală al declarațiilor privitor la activitatea reclamantului conține referințe la presupusele riscuri de securitate care sunt analizate de organul competent prin expunerea *"Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep"* nu și o afirmație despre constatarea faptului dat.

Analizând expresiile contestate, instanța este de părere că deși informația publicată ce îl vizează direct pe reclamant nu este susținută prin careva probe totuși reieșind din specificul problemei abordate, din analiza textului publicației, aceasta reprezintă opinia jurnalistică fiind redată informațiile obținute în cadrul investigației efectuate de la o sursă cu care redacția a colaborat în cadrul desfășurării investigației jurnalistice, după cum susține pârâtul, în vederea exercitării misiunii primordiale a presei – de a informa societatea despre evenimentele pe care le consideră a fi de interes public.

La fel, însăși reclamantul a indicat că o informație oficială în acest sens nu poate fi obținută or astfel acțiuni presupun măsuri speciale de investigații respectiv poartă un caracter secret.

Instanța subliniază că alin.(1) al art.13 din Lege prevede că mass-media și orice persoană care efectuează o activitate cu caracter jurnalistic de colectare, de primire și de distribuire a informației către public, precum și persoana care colaborează cu acestea, care au obținut informații de la o sursă, au dreptul de a nu dezvălui identitatea sursei sau orice informații care ar putea duce la identificarea sursei. Astfel, instanța va reține argumentul pârâtului că aceasta sursă nu poate fi divulgată nefiind prezente condițiile art.13 alin.(4) a Legii.

Prin urmare, din analiza investigației jurnalistice, prin prisma legislației pertinente invocate, instanța nu a constatat careva informații care ar leza onoarea, demnitatea și reputația profesională al reclamantului, iar informațiile expuse în textul invocat, nu depășesc limitele libertății de exprimare stabilite de legislație, acțiunea fiind pasibilă de fi respinsă din acest punct de vedere.

Or, limitele criticii admisibile sunt mai largi în raport cu o personalitate cunoscută care se expune în mod inevitabil și conștient unui control atent din partea publicului și care, prin urmare, trebuie să dea dovadă de o mai mare toleranță față de critică.

Având în vedere circumstanțele expuse mai sus, nu se poate concluziona existența relei-credințe din partea pârâtei. Afirmațiile acesteia reprezintă un amestec de fapte și judecăți de valoare lipsite de un suport factologic concret, a căror veridicitate nu poate și nici nu trebuie demonstrată. În plus, sprijinirea investigațiilor jurnalistice care dezvăluie informații de interes public este o trăsătură fundamentală a unei societăți democratice.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investite cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu pot găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Cu privire la repararea prejudiciului moral

Potrivit art. 29 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, (1) Instanța de judecată va acorda o compensație de natură să aducă satisfacție persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanța de judecată va lua în considerație caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate reclamantului, caracterul informației răspândite, gradul de răspîndire a informației, personalitatea reclamantului, reputația pîrîtului, gradul de vinovăție a pîrîtului, consecințele răspîndirii informației defăimătoare, starea materială a reclamantului și cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezmințirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată și alte circumstanțe importante pentru examinarea cauzei.

(2) Se acordă compensație pentru prejudiciul moral cauzat persoanei publice doar în cazul în care persoana publică a fost defăimată cu rea-credință.

(3) Compensația pentru prejudiciul moral se acordă persoanei juridice doar dacă răspîndirea informației i-a periclitat managementul.

(4) Nu se acordă compensație pentru prejudiciul moral cauzat prin defăimarea persoanei juridice care nu mai are denumirea avută la momentul defăimării.

(5) Compensarea prejudiciilor morale cauzate de mass-media prin răspîndirea unor informații de interes public care s-au dovedit a fi false sau fără un substrat factologic suficient se efectuează doar în cazul în care mass-media a acționat cu rea-credință sau cu încălcarea altor obligații profesionale.

Reieșind din faptul că pretenția privind repararea prejudiciului moral este subsecventă cererii principale ce vizează dezmințirea informației pretins defăimătoare, iar aceasta din urmă a fost respinsă, instanța apreciază că și pretenția accesorie urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Corespunzător, ținând cont că cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Ostalep Valeriu a fost respinsă integral, subsecvent se respinge cererea acestuia privind compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241 CPC al R.M. instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigatii Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,

judecătorul

/semnătura/

Lupașcu Natalia